

IV

(Informacje)

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

PARLAMENT EUROPEJSKI

PRZEPISY DOTYCZĄCE ZAKAZU PALENIA TYTONIU W BUDYNKACH PARLAMENTU
EUROPEJSKIEGO

Decyzja Prezydium z dnia 23 marca 2011 r.

(2011/C 102/04)

PREZYDIUM,

uwzględniając art. 23 ust. 2 Regulaminu Parlamentu Europejskiego,

uwzględniając opinię Komitetu Doradczego ds. Bezpieczeństwa, Higieny i Ochrony w Miejscu Pracy wydaną w dniu 11 lutego 2011 r.;

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W swoich rezolucjach z dnia 24 października 2007 r. w sprawie zielonej księgi: „Ku Europie wolnej od dymu tytoniowego: alternatywne opcje polityki na szczeblu UE”⁽¹⁾ oraz z dnia 26 listopada 2009 r. w sprawie środowisk wolnych od dymu tytoniowego⁽²⁾ Parlament Europejski, czując się w obowiązku świecenia przykładem, wezwał Prezydium do przyjęcia ze skutkiem natychmiastowym ściśle egzekwowanego, bezwzględnego zakazu palenia we wszystkich budynkach Parlamentu Europejskiego.
- (2) Na podstawie decyzji Rady 2004/513/WE Unia Europejska ratyfikowała ramową konwencję antytytoniową Światowej Organizacji Zdrowia, w której art. 8 ust. 1 strony konwencji uznały istnienie naukowych dowodów stwierdzających, że narażenie na dym tytoniowy jest przyczyną śmierci, chorób i upośledzeń, oraz która w art. 8 ust. 2 nałożyła na strony obowiązek przyjęcia skutecznych środków prawnych, wykonawczych i administracyjnych lub innych skutecznych środków na rzecz ochrony przed narażeniem na dym papierosowy w pomieszczeniach pracy.
- (3) Dyrektywa Rady 89/391/EWG stwierdza w art. 5, że pracodawca ponosi odpowiedzialność w zakresie zapew-

nienia bezpieczeństwa i higieny pracy pracownikom w każdym aspekcie odnoszącym się do ich pracy.

- (4) Jako że istnieją naukowe dowody stwierdzające, że biernie palenie jest poważnym zagrożeniem dla zdrowia, Parlament Europejski ma obowiązek chronić posłów, pracowników i inne osoby korzystające z jego budynków przed możliwymi do uniknięcia sytuacjami stanowiącymi zagrożenie dla ich zdrowia i nieprzyjemnymi odczuciami związanymi z biernym paleniem.
- (5) Jako pracodawca Parlament Europejski ma prawny obowiązek chronić swoich pracowników przed zagrożeniami dla zdrowia w miejscu pracy.
- (6) Jako instytucja Parlament Europejski musi podjąć wszelkie niezbędne działania w celu ochrony przed ewentualnymi roszczeniami odszkodowawczymi.
- (7) Z uwagi na zagrożenie dla zdrowia związane z biernym i aktywnym paleniem Parlament Europejski powinien udzielać posłom, asystentom i pracownikom informacji, aby lepiej zrozumieli oni ryzyko związane z biernym i aktywnym paleniem, a także realizować programy pomocy osobom pragnącym rzucić palenie.
- (8) Z powyższych przyczyn Parlament Europejski popiera wprowadzenie całkowitego zakazu palenia w jego budynkach, z jedynym wyjątkiem specjalnie wyznaczonych palarni.
- (9) Konieczne jest zapewnienie skutecznego egzekwowania zakazu palenia na mocy niniejszych przepisów; w związku z tym zakaz ten należy uzupełnić odpowiednimi procedurami, dzięki którym można będzie w razie potrzeby nakładać skuteczne, proporcjonalne i zniechęcające sankcje,

⁽¹⁾ P6_TA(2007) 0471.⁽²⁾ P7_TA(2009) 0100.

POSTANAWIA:

Artykuł 1

1. Zakazuje się palenia tytoniu we wszystkich budynkach Parlamentu Europejskiego, w tym w biurach informacyjnych w państwach członkowskich oraz w biurze łącznikowym w Waszyngtonie, z jedynym wyjątkiem specjalnie wyznaczonych palarni wymienionych w wykazie stanowiącym załącznik do niniejszych przepisów.

Kwestorzy mogą postanowić o późniejszych zmianach załącznika.

2. Zakazuje się palenia również w samochodach służbowych i wszystkich innych parlamentarnych środkach transportu.

Artykuł 2

1. Niniejsze przepisy przekazuje się do wiadomości posłom, ich asystentom oraz wszystkim pracownikom.

2. Przy wejściach do budynków oraz we wszystkich ogólnie dostępnych miejscach w budynkach Parlamentu Europejskiego, z wyjątkiem specjalnie wyznaczonych obszarów wymienionych w załączniku, umieszcza się czytelne wskazówki o zakazie palenia zgodnie z art. 1 niniejszych przepisów. Dokładna lokalizacja palarni jest wyraźnie określona, tak aby posłowie, ich asystenci i pracownicy byli poinformowani o tym, gdzie znajdują się strefy, w których palenie jest dozwolone. W budynkach Parlamentu nie umieszcza się ogólnodostępnych popielniczek, z wyjątkiem miejsc specjalnie wyznaczonych oraz strefy przy wejściach do budynków Parlamentu.

3. Przywódcy grup politycznych przypominają posłom i pracownikom ich grup o konieczności przestrzegania niniejszych przepisów.

Artykuł 3

Dyrekcja Generalna ds. Personelu, we współpracy z Komitetem Doradczym ds. Bezpieczeństwa, Higieny i Ochrony w Miejscu Pracy opracuje polityczną strategię zapobiegania ryzyku związanemu z aktywnym i biernym paleniem poprzez wdrożenie zintegrowanego pakietu środków, dzięki któremu posłowie do Parlamentu Europejskiego, asystenci i pracownicy uzyskają informacje pozwalające na lepsze zrozumienie ryzyka związanego z biernym i aktywnym paleniem, oraz będzie oferowała programy pomocy osobom pragnącym rzucić palenie.

Artykuł 4

Każdy, kto nie stosuje się do niniejszych przepisów, jest proszony na miejscu o zaprzestanie palenia (upomnienie ustne). Sekretarz generalny odpowiada za przestrzeganie tego przepisu.

Artykuł 5

1. Każdy poseł, który uporczywie nie stosuje się do niniejszych przepisów, nawet po ustnym upomnieniu na mocy art. 4, podlega zgodnie ze zwierzchnictwem kwestorów i przewodniczącego systemowi sankcji przewidzianemu w art. 6.

2. Każdy urzędnik, inny pracownik lub akredytowany asystent, który uporczywie nie stosuje się do niniejszych przepisów, nawet po ustnym upomnieniu na mocy art. 4, podlega zgodnie ze zwierzchnictwem sekretarza generalnego systemowi sankcji przewidzianemu w art. 7.

3. Każdy asystent krajowy, odwiedzający lub inna osoba przebywająca w budynku Parlamentu (np. pracownik usługodawcy i firmy zewnętrznej), który uporczywie nie stosuje się do niniejszych przepisów, nawet po ustnym upomnieniu na mocy art. 4, podlega zgodnie ze zwierzchnictwem sekretarza generalnego systemowi sankcji przewidzianemu w art. 8.

Artykuł 6

1. Sekretarz generalny podaje kwestorom do wiadomości nazwiska posłów, którzy odmawiają przestrzegania niniejszych przepisów. Następnie kwestorzy kierują do tych posłów formalny komunikat (upomnienie pisemne – „żółta kartkę”), w którym powiadamiają ich, że w przypadku ponownego łamania niniejszych przepisów zostaną wobec nich zastosowane sankcje finansowe.

2. W przypadku ponownego łamania niniejszych przepisów przez posła, przewodniczący, na wniosek kwestorów, wydaje decyzję o nałożeniu sankcji finansowych na tego posła („czerwona kartka”). Kwota sankcji wynosi równowartość diety dziennej. Kwota ta jest bezpośrednio potrącana z diety z tytułu kosztów ogólnych posła.

3. Poseł, na którego nałożono sankcję, może wnieść do przewodniczącego pisemne zażalenie w terminie 15 dni roboczych od powiadomienia. Wniesienie takiego odwołania ma skutek zawieszający. Prezydium powiadamia osobę składającą zażalenie o swojej decyzji wraz z uzasadnieniem w terminie dwóch miesięcy od dnia złożenia zażalenia.

Artykuł 7

1. W przypadku ponownego łamania niniejszych przepisów przez urzędnika, innego pracownika lub akredytowanego asystenta, sekretarz generalny kieruje do danej osoby formalny komunikat (upomnienie pisemne – „żółta kartkę”), w którym powiadamia tę osobę, że zostaną wobec niej zastosowane sankcje dyscyplinarne.

2. Jeśli dany urzędnik, inny pracownik lub akredytowany asystent nadal łamie niniejsze przepisy, podlega postępowaniu dyscyplinarnemu zgodnie z regulaminem pracowniczym.

3. Osoba, na którą nałożono sankcję na mocy niniejszego artykułu, może wnieść odwołanie do organu powołującego zgodnie z art. 90 Regulaminu pracowniczego urzędników Wspólnot Europejskich i warunków zatrudnienia innych pracowników Wspólnot Europejskich, który to regulamin ma w pełni zastosowanie.

Artykuł 8

Jeśli asystent krajowy, odwiedzający lub inna osoba przebywająca w budynku Parlamentu ponownie łamie niniejsze przepisy, jest z miejsca odprowadzana do wyjścia z budynku.

Artykuł 9

Niniejsze przepisy uchylają decyzję Prezydium z dnia 13 lipca 2004 r. ustanawiającą przepisy dotyczące palenia tytoniu w pomieszczeniach Parlamentu Europejskiego. Niniejsze przepisy wchodzi w życie następnego dnia po ich opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym.

Artykuł 10

Niniejsze przepisy zostaną poddane ocenie dwa lata po ich wejściu w życie.

ZAŁĄCZNIK

Wykaz specjalnie wyznaczonych palarni:

Bruksela

1. ASP 00G110 ES kawiarnia dla posłów (2 pomieszczenia dla palących)
2. PHS 03C011 ES pomieszczenie przylegające do kawiarni przy sali posiedzeń

Luksemburg

1. KAD 00C720b RE
2. GOL 00A700b RE
3. SCH 01A701 RE
4. TOA 00A891 CI przestrzeń odpoczynku (1 pomieszczenie dla palących)
5. TOB 00B834 ES
6. PRE 00A720 ES 1 pomieszczenie dla palących

Strasburg

1. WIC M-1721 RE Kawiarnia Łabędzi (Bar des Cygnes)
 2. LOW C01101 kawiarnia dla posłów (1 pomieszczenie dla palących)
-